

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 226.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983000415648/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

hundredeoganden Psalme af David, hvor han siger: »Himlene de ældes alle som et Klædebon. Du skifter dem som en Klædning, og de omskiftes; men Du *er*, og Dine Aar de endes ej.« — For er nu ikke Himlen idag som et Klædebon? Det kunde være Liigklæder altsammen for *mine* Øjne, hvis Gud ikke havde frelst mig i Nat. Og nu er Himlen histude som et Banner for mine Øjne, der udfoldes i Solen. — — — Nu er jeg færdig med min Måd, nu er jeg parat! Følger I med derud, Hr. Magister?»

»Det har hele Tiden været min Agt.«

»Vel, saa kommer I. — Jeg gaar ind i Klosteret forat hente det forbandede Pergament, som nu skal overgives til Flammerne!«

Der var 3—4 Gange saa mange Mennesker paa Gaden, da Doktor Martin kom derud, som der plejede at være, og de gik næsten alle i samme Retning, øst paa, ud mod Elsterporten. Det var da nemt at se, hvad Ærinde de havde; men det var ellers tilfældigt Folk. Fra Hoffet var der ingen; det havde Doktor Martin da hellerikke ventet; men han saae helleringen fra Universitetet, hverken Studenter eller Professorer. Det var dog ellers af Universitetet, han havde faaet den pavelige Bulle udleveret, som laa derhjemme i hans Celle. Men det lod altsaa ikke til, at de Studerende, enten offentlig eller privat, enten Lærere eller Elever, vilde have nogen Delagtighed i Sagen. Ja, Magister Philip vilde jo da. — Doktor Martin var saa vant til at handle efter Ordre og i Overensstemmelse med sin Orden, saa Gaden pludselig saae ham saa bleg og fattig ud, — men i næste Øjeblik var dette dog svundet af hans Bevidsthed, bortdrevet af en modig Varme, som han ikke havde faaet ved at være i Selskab med Mennesker.

Wolf var ikke hjemme. Han maatte allerede være kjørt derud med sin Trækvogn, hvorpaa de pavelige Retsbøger eller Dekretaler var læssede. Doktor Martin tog selv Pergamentsrullen, hvorpaa Bandbullens Ord stod trykt, med sig og gik atter ud paa Gaden.

Menneskemængden var bleven mere end fordoblet paa den korte Tid. Og nu var der saamænd Universitetsfolk! Der var meget Sort i Mængden af Baccalaureer, Magistre, Professorer, og desforuden store, brogede Pletter og Striber af de alminde-